

«Ё қавмлар намозда кўзларини осмонга кўтаришдан албатта тўхтайдилар ёки кўзлари уларга қайтмайди», дейилган.

Шарҳ: Намоз вақтида осмонга қараш намознинг хузуъсини бузади, намозхоннинг хаёлини олиб қочади. Шунинг учун бу ишдан қатъий равишда наҳйи қилинмоқда. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг, агар намозда осмонга қарашни тўхтатмасалар, кўзлари кўр қилинади, деган маънодаги гаплари қаттиқ таҳдиддир.

Шунинг учун ҳам баъзи уламолар бу ишни ҳаром деганлар. Зоҳирий мазҳабнинг машҳур кишиларидан Ибн Ҳазм «Ким бу ишни қилса, намози ботил бўлади», деган. Лекин машҳури шуки, бу иш макруҳдир. Ушбу ҳадисга амал қилиб, намоз пайтида осмонга қарамаслик лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобидан